

COMUNICAT D'ADHESIÓ DE L'INSTITUT JOAN LLUÍS VIVES AL COMUNICAT DE L'INSTITUT INTERUNIVERSITARI DE FILOLOGIA VALENCIANA SOBRE EL PROJECTE DEL NOU ESTATUT D'AUTONOMIA VALENCIÀ

Andorra, 11 de novembre de 2005.

La xarxa d'universitats Institut Joan Lluís Vives, que agrupa 20 universitats de Catalunya, País Valencià, Illes Balears, Catalunya Nord i Andorra, s'adhereix al comunicat emès per l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana el passat 17 d'octubre de 2005, en relació al projecte de nou Estatut d'Autonomia valencià.

COMUNICAT DEL INSTITUT INTERUNIVERSITARI DE FILOLOGIA VALENCIANA SOBRE EL PROJECTE DEL NOU ESTATUT D'AUTONOMIA VALENCIÀ

En la conjuntura actual, quan es debat el projecte d'un nou Estatut d'Autonomia, que esdevindrà una llei cabdal per a l'autogovern dels valencians i condicionarà tot l'edifici legal de rang inferior, l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana vol fer públiques les consideracions següents:

- 1) Atès que la Constitució Espanyola de 1978 no enuncia explícitament quines són les llengües oficials de l'estat diferents del castellà o espanyol, el fet que el projecte del nou Estatut parle sistemàticament d'«idioma valencià», sense més precisions ni alternatives, pot fomentar una interpretació restrictiva segons la qual es tractaria d'una llengua independent, d'acord amb una lectura nominalista on el nom diferenciat determina l'existència d'una entitat pròpia. No preveu tampoc cap tipus de coordinació amb les entitats de referència normativa d'altres parts del domini lingüístic. Aquesta opció confusionària representaria un pas perillós en la legitimació del secessionisme lingüístic i seria contrari a la pràctica general en la història dels valencians, que conjuminava la denominació particular (*valencià*) amb la general de tot el domini lingüístic (*llengua catalana*) i que correspon a la postura defensada actualment pels partits, els sindicats i les entitats que han subscrit el Compromís per l'Estatut, signat per l'IIFV.
- 2) Això sembla particularment inoportú avui, quan es donen unes condicions favorables a la denominació tant de *valencià* com de *llengua catalana*, condicions que no existien en l'època de l'aprovació del nostre primer Estatut d'Autonomia, sobretot pel que fa a la fonamentació jurídica: a) sentència del Tribunal Constitucional 75/1997; b) aprovació dels estatuts de les universitats valencianes que expliciten la doble designació de la llengua; c) diverses sentències del Tribunal Superior de Justícia de la CV en aquest sentit; d) existència legal d'una única titulació acadèmica de Filologia Catalana que inclou l'estudi del valencià i de la seua literatura i que ha estat reconeguda per a acreditar oficialment el coneixement del valencià; e) dictamen de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua de 9-II-2005 que reconeix la unitat de la llengua i assumeix la doble denominació d'aquesta.

- 3) Així mateix, el text de l'esmentat projecte, tot i reconèixer el valencià com a llengua pròpia i oficial, no n'extrau, d'aquesta declaració, les conseqüències juridicoadministratives pertinents, com seria l'ús normal i preferent del valencià en totes les institucions radicades en territori valencià i el deure del coneixement de la llengua pròpia. D'aquesta manera es perpetua la inèrcia d'una insuficiència greu en la promoció de l'ús i en la normalització del valencià en nous àmbits, mentre que es manté el confusionisme que atia els conflictes identitaris i onomàstics que tan estèrils s'han demostrat els darrers anys.

Per totes aquestes raons, l'IIFV apel·la al bon sentit dels representants polítics i a la consciència de l'opinió pública a fi de millorar substancialment, en aquests aspectes, el text del projecte, que serà un document legal transcendent per al futur de la societat valenciana i decisiu per a la seua normalització lingüística.

Alacant, Castelló i València, 17 d'octubre de 2005